

РЕШЕНИЕ

№ 7522

гр. София, 02.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 05.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **9332** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК. Образувано е по жалба на Р. Р. Б., чрез адвокат А. К. срещу Решение № I-28641/02.09.2013г. на Директор на Дирекция „Правно-нормативна дейност” в Министерство на вътрешните работи /МВР/.

В жалбата се посочва, че въпреки, че информацията засяга трето лице, то доколкото последното е публична личност е налице надделяващ интерес, поради което ответника неправилно е отказал достъпа до обществена информация. Жалбоподателят се позовава и на съдебна практика в този смисъл. Твърди се, че е налице надделяващ обществен интерес. Моли съдът да уважи жалбата, да отмени оспорения отказ и да задължи ответника да предостави достъп до поисканата информация. Възразява срещу искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника

Ответникът - Директор на Дирекция „Правно-нормативни дейности” при Министерство на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна и моли съдът да я остави без уважение. Твърди, че при издаването и е спазена процедурата по предоставяне на обществена информация. Тъй като исканата информация касаела трето лице, е поискано неговото съгласие. При получен изричен отказ от негова страна, се твърди, че ответникът е бил длъжен да постанови отказ. Моли съдът да потвърди решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните,

прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна: Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт (чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/), от надлежна страна – адресат на акта и заявител на достъпа до обществена информация. За жалбоподателя е налице и интерес от обжалването, тъй като с оспореното решение е отказан достъп до поисканата обществена информация. Съдът намира, че жалбата е подадена в срок, тъй като от доказателствата по делото (копие на пощенския плик и оригинала на разписка № 000793/PS1142004 А. представена за съпоставка в открито съдебно заседание на 05.11.2013г.) се установи, че жалбата е изпратена по пощата на 16.09.2013г. Административният акт е бил съобщен на Б. на 02.09.2013г., видно от представеното известие за доставяне. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

Със Заявление за достъп до обществена информация вх. № ЗДОИ-129 от 17.07.2013г. Р. Р. Б., е поискал достъп до обществена информация – информацията относно това: На кои дати г-н Д. С. П. е влизал в МВР за периода юли 2009г. – юни 2013г.? При кого е бил на посещение? Какво е било посещението (така както е записано в регистъра на постовия служител)? Посочено е, че информацията следва да се предостави на хартиен носител. С писмо рег. № I-23139 от 15.08.2013г. от Д. П. е поискано съгласие за предоставяне на исканата информация. С писмен отказ вх. № М-9077 от 27.08.2013г. Д. П. е изразил изричното си несъгласие за предоставяне на исканата по отношение на него информация. По повод постъпилия отказ е постановено процесното Решение № I-28641/02.08.2013г. на Директор на дирекция „Правно-нормативна дейност” в МВР, с което е отказан достъп до исканата обществена информация. В мотивите на решението е посочено, че исканата информация не представлява държавна тайна, не е служебна тайна. Тя е обществена информация и достъпът до нея може да бъде предоставен. Посочено е, че информацията се отнася до трето лице, което е отказало предоставянето и от страна на МВР. Поради тази причина е отказан достъп. Като правно основание на акта са посочени разпоредбите на чл. 31, ал. 4 и чл. 28, ал. 2 ЗДОИ.

За установяване компетентността на органа по делото е представена Заповед № Из – 1173/24.06.2013г. на Министъра на вътрешните работи.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна. Заповедта е издадена от компетентен орган. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай, видно от представената заповед на Министъра на вътрешните работи, по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация по ЗДОИ в МВР се произнася Р. К. Д. – директор на Дирекция „Правно нормативна дейност” в МВР.

При издаването на заповедта съдът намира, че е допуснато нарушение на

административно производствените правила и на материалния закон.

На първо място оспореното решение не отговаря на изискванията за форма. Съгласно чл. 38 ЗДОИ в решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се посочват правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване. В случая, в оспореното решение не е посочено правното основание за постановения отказ за достъп до обществена информация. Правните основания за отказ за достъп са посочени в разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1, 2, 3 ЗДОИ. В процесното решение изложените фактически основания не са подведени под съответното правно основание. Законът задължително изисква посочването на правното основание за постановения отказ, което между впрочем, е общо изискване към всеки административен акт – чл. 59 АПК. Непосочването му е основание за определяне на административния акт за незаконосъобразен. Издателя на акта, в случая директор на Дирекция „Правно нормативна дейност” в МВР, е този който следва да посочи правното основание на постановения отказ, под което подвежда фактите. По този начин се обезпечава извършването на съдебната проверка. При преценка законосъобразността на постановен отказ за предоставяне на обществена информация съдът изхожда от посоченото в акта.

На второ място съгласно чл. 2 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съдебната практика приема, че понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. В този смисъл Решение № Решение № 1701 от 5.02.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3266/2012 г. В случая съдът намира, че е поискан достъп до информация, която е обществена по смисъла на закона, тъй като въз основа на поисканата информация, заявителят ще може да си състави собствено мнение. Твърдението на Б., че е журналист не е подкрепено с доказателства, поради което съдът няма да обсъжда заявеното от него, че информацията му трябва, за да изпълни задължението, което има – да информира обществото за процесите, които се случват в държавата. Характерът на информацията като обществена не се оспорва и от ответника, видно от изложените в решението мотиви. Мотивът, с който е отказана информацията е, че не е налице съгласие на третото лице по отношение, на което се иска информацията. ЗДОИ изисква, когато информацията засяга трето лице от същото да бъде изискано съгласие за предоставянето и, като чл. 31, ал. 4 ЗДОИ предвижда, че при неполучаване на съгласие от третото лице или при изричен отказ да се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Тази разпоредба е цитирана като основание за постановения отказ. Тя обаче не забранява категорично предоставянето на информацията. Основанието за отказ, при заявено несъгласие от страна на третото лице, се съдържа в разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ - достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Законът предвижда възможност информацията да бъде предоставена в случаите, когато е налице надделяващ обществен интерес. Съгласно §

1, т. 6 от ДР на ЗДОИ "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. В случая е налице втората хипотеза, чрез предоставянето на исканата информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти. В случая в оспорваното решение от органа не са изложени мотиви свързани с наличието на надделяващ обществен интерес, съответно липсата на такъв. Съдът намира, че в случая е налице надделяващ обществен интерес. Информацията, което се иска касае публичен субект – народен представител, иска се информацията относно посещенията му в МВР – дати на посещенията, при кого е бил на посещение, какво е било посещението, като е направено уточнението, че информацията се иска така като е записана в регистъра на постовия служител. Следователно исканата информация е такава която е създадена от органа. Същата не е свързана с лични данни относно народния представител, като разкриването на броя и целта на посещенията му в МВР не би довело до разкриване на лична информация. Следва да се отбележи, че от органа не са изложени мотиви, с какво достъпът до информацията ще засегне интересите на третото лице, при която хипотеза законът предвижда възможност да се откаже предоставянето на информация. С оглед гореизложеното жалбата се явява основателна, оспорваният акт следва да се отмени, а делото като преписка да се върне на органа за ново произнасяне в съответствие с мотивите на решението.

Жалбоподателят не претендира разности, поради което такива не му се присъждат. С оглед изхода на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение не следва да му се присъжда.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Р. Б., чрез адвокат А. К., Решение № I-28641/02.09.2013г. на Директор на Дирекция „Правно-нормативна дейност” в Министерство на вътрешните работи.

ИЗПРАЩА преписката на Директор на Дирекция „Правно-нормативна дейност” в Министерство на вътрешните работи за произнасяне по подаденото от Р. Р. Б. заявление, в съответствие с настоящото решение, в 14-дневен срок от получаване на преписката.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: